

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

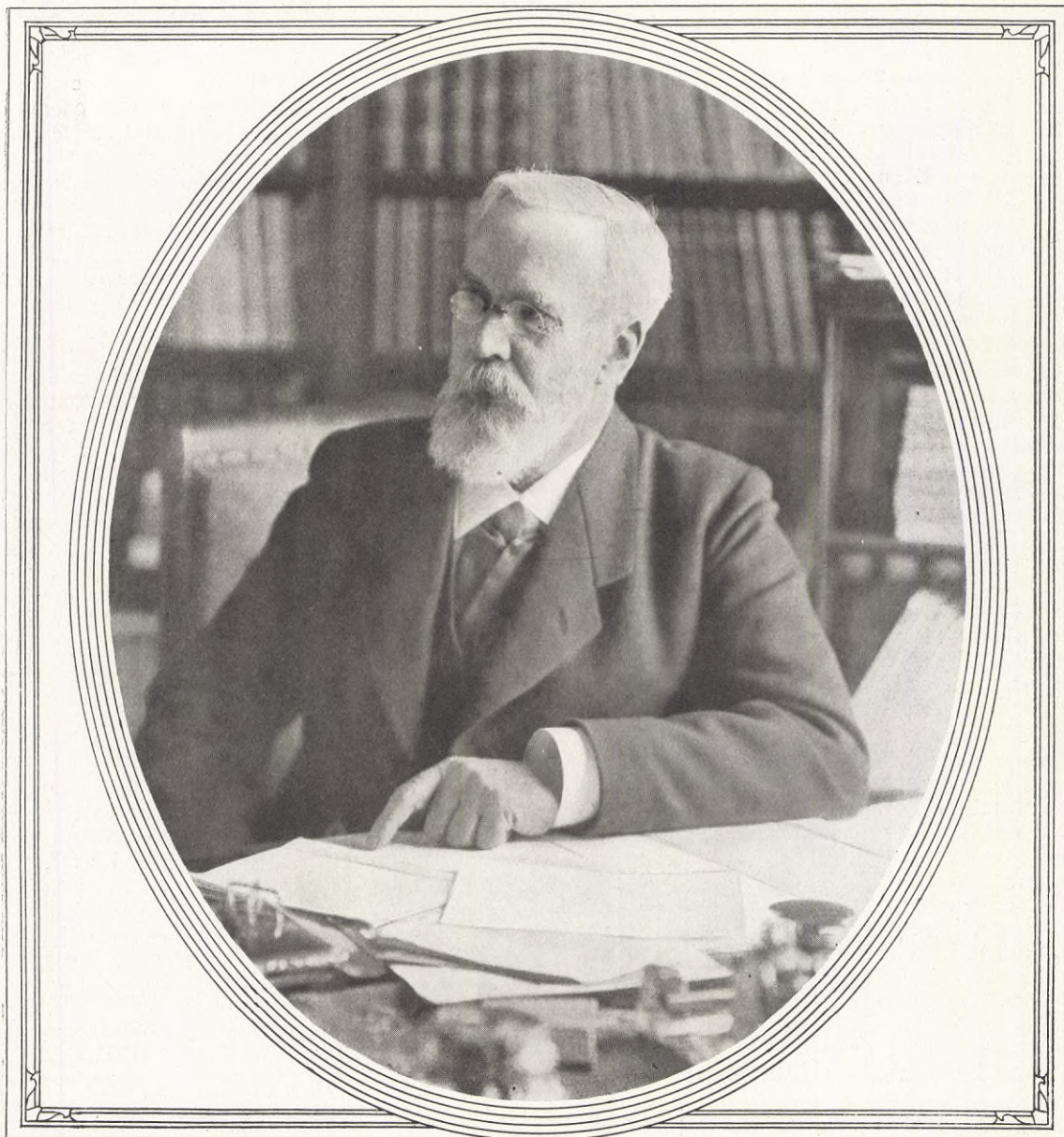

JERNVÄGSPARKEN I SKENINGE. — FOTO. H. ERICSON, SKENINGE.

17:DE ÅRG.

DEN 5 MARS 1916

N:o 23

John Berg

När prof. John Berg fyllde femtio år, inleddes en af de många hyllningar, som då kommo honom till del i dagspressen, med det valspråk en berömd fransk läkare för sig uppställt: "*Soignez les malades avec bonté, traitez-les avec douceur*" — "vårda de sjuka med godhet, behandla dem med mildhet". På ett sannare och innehållsrikare sätt kunde en karaktäristik af honom näppeligen gifvas. Ty godhet och mildhet äro just de utmärkande egenskaper, som satt sin prägel på John Bergs läkarepersonlighet, och det är lika mycket de som hans diagnostiska skarpsinne och hans säkra kirurghand, som gjort honom till en af vårt lands mest anlitade och högst uppburne läkare, för hvilken det icke är en vacker fras, utan lifvande värklighet, att han vigt hela sin lefnad åt den lidande mänsklighetens tjänst. Från den tjänsten afgår han icke, därför att han i dagarne vid uppnådd pensionsålder lämnar det professorsämbete vid Karolinska institutet han så länge och framgångsrikt utöfvat.

Johan (John) Vilhelm Berg är född i Stockholm den 2 mars 1851, som till den svenska statistikens berömda nydanare, den äfven som läkare framstående öfverdirektören Fredrik Theodor Berg och hans maka Emma Stokoe. Genom Maria skola och Stockholms gymnasium ledde vägen till mogenhetsexamen, hvarefter han 1869 blef student i Upsala. Från början besluten att välja läkarens yrke bedref han sina studier med allvar och ifver. Efter att 1874 ha aflagt medicine kandidatexamen i Upsala, öfvergick han till Karolinska institutet, där han 1878 genom medicine licentiatexamen förvärfvade sig *venia practicandi*. Följande år företog han med oifentligt anslag en resa till utlandet, som definitivt gaf honom hans lifs riktning. Vid klinikerne i Wien och Berlin, Leipzig och Paris, London och Edinburgh studerade han kirurgi och återvände hem rustad med allt det vetande, som inom denna rikt blomstrande gren af läkekonsten stod samtiden till buds. Redan på våren 1881 var han färdig med sin förtjänstfulla gradualafhandling, "Studier öfver tungkräftan och dess behandling", promoverades till medicine doktor af Upsala medicinska fakultet och förordnades till docent i kirurgi vid Karolinska institutet.

Vid detta hade Berg redan 1877-78 varit fäst som amanuens vid dess rättsmedicinska institution. Nu blef han förordnad till e. o. professor i topografisk anatomi och operationslära. Redan 1885 kom han emellertid på sin rätta plats, i det han utnämndes till e. o. professor i kirurgi. Den 28 sept. 1893 fick han eiter lärarekollegiets kallelse öfvertaga det ordinarie professorsämbetet i samma ämne. Vid följande vårtermins slut tillträdde prof. Berg denna lärostol, som han nu lämnar, med föreläsning om den moderna hjärnkirurgien.

En väsentlig del af Bergs verksamhet vid Karolinska institutet har gifvetvis legat i hans kirurgiska undervisning. Redan 1878-79 hade han varit amanuens vid Serafimerlasarettets kirurgiska klinik. Efter hemkomsten från den utländska stu-

dieresan tjänstgjorde han hvarje sommar under åren 1881-84 såsom biträdande öfverkirurg därstädes. Vid sin utnämning till e. o. professor erhöill han fast anställning i nämnda egenskap och tjänstgjorde tillika som öfverläkare vid Kronprinsessan Lovisas vårdanstalt för sjuka barn. Som ordinarie professor slutligen har han sedan 1893 varit öfverkirurg vid Serafimerlasarettet.

Den kliniska undervisning Berg här meddelat hör till det yppersta, som förekommit vid någon nordisk läroanstalt, och om kirurgien står högre i Sverige än i de flesta andra länder, är det till icke ringa del Bergs förtjänst. Med den största uppmärksamhet följde han den kirurgiska vetenskapens framsteg, på samma gång han själf verksamt främjade den och genom ett mångsidigt författarskap i "Hygien", "Nordiskt Medicinskt Arkiv" o. s. v. sörjde för att göra egna och andras rön lättillgängliga för den skandinaviska läkarevärlden. Som kirurg har han för öfrigt utmärkt sig för den största mångsidighet, och om det än synes, som om han med en viss förkärlek ägnat sig åt hjärnkirurgien och neuralgiernas operativa botande, finnes det ingen del af kirurgien, för hvilken han stått främmande. En oerhörd praktisk har han bemästrat; lika mot hög och låg har han vunnit allas sympatier, och makten af hans varm-hjärtade, förtroendeväckande personlighet har varit sådan, att nervlidande känt sig lugnade redan genom sättet för hans yttre framträdande. Patienternas tacksamhet har ej håller varit mindre än de talrika lärjungarnes.

Ett särskildt omnämmande förtjänar det intresse Berg visat det Gymnastiskt-ortopediska institutet. Efter att 1880-85 ha varit biträdande läkare vid detsamma, blef han 1886 ledamot och sedermera ordförande i dess direktion. Han har vidare varit ledamot i styrelsen för tandläkarepolikliniken i Stockholm och i styrelsen för Stockholms sjukhem. År 1905 bildades på hans initiativ Svenska läkaresällskapets cancerforskningskommitté — kräftsjukdomens latinska benämning är cancer — hvilken i maj 1910 aflöstes af Svenska cancerföreningen med filialer på skilda platser inom landet. Stockholmsafdelningen har som bekant upprättat ett radiumhem vid Scheelegatan och för dettas tillkomst har professor Berg iklädt sig äfven ekonomiska uppoffringar.

Naturligtvis ha en mängd utmärkelser kommit prof. Berg till del. År 1900 kallades han till ledamot af krigsvetenskapsakademien, 1901 af veterinärsakademien, 1911 till hedersledamot af Svenska läkaresällskapet, 1913 till ledamot af K. medicinalstyrelsens då nyupprättade vetenskapliga råd. På hans sextioårsdag hade han ock glädjen få från lärjungar och beundrare mottaga ett särskildt festhäfte af Nordiskt medicinskt arkivs kirurgiska afdelning, hvilken sedan 1901 stått under hans redaktion.

Sedan 1881 är prof. Berg i äktenskap förenad med Maria Louise Santesson, dotter till prof. Carl Santesson, äfven han på sin tid Skandinaviens främste kirurg, och dennes maka Vilhelmina von Düben.

DEN GAMLA VISAN.

FÖR HVAR 8 DAG AF ELLEN HOLZHAUSEN IDSTRÖM.

ET var en majdag på åttiotalet.

Valborg Telenius kom från en sånglektion gående tvärs igenom stadsparken, som knoppades i solskenet — ack! hur god var icke Gud, hur härligt livet, sjöng våren i det unga sinnet i samklang med våren i naturen.

Som om fötterna haft vingar, så dansande lätt gingo de, och Svante Tornander, som gått ut för att möta henne, fick föreställningen om något himmelskt i tankarna, när han såg henne sålunda komma emot sig, sväfvande och med löjen och ljus i ögonen.

En blomma, född af maj och sol, tänkte studenten, inspirerad till ett poem, men vek genast för svårigheten, då han alls ej låg åt det hållet, men fullföljde tankegången, medan han hälsande tog af studentmössan, och betagen såg hur solstrålarna gnistrade i guld i hennes hår, som enligt tidens mod svallade i lockar nedanför skuldrorna. Hade väl vår Herre någonsin så slösat med mildhet och med sin allra vackraste färg, som i de ögonen, hvilka gladt igenkännande blickade in i hans?

— Svante — så roligt! Hvar har du hållit hus sista tiden.

— Läst — och tänkt på dig.

— Men du kunde väl ändå kommit upp någon gång. Mamma blir så g'ad, när du kommer.

— Mamma —! Valborg, låt oss promenera litet och — komma öfverens — —.

— Men mamma väntar.

— Mamma, och aldrig annat än mamma!

— Min stackars sjuka, lilla mamma...

— Näja, Valborg! Ser du, våren gör mig visst tokig i år, jag pluggar och pluggar och när jag väl kommit en bit blir allt så meningslöst — ifall du ändå inte skulle vilja vänta på mig. Jag gnor ju bara för din skull, begriper du... och nu vill jag veta hvar jag har dig. O, jag kunde arbeta ihjäl mig för din skull!

Den långa spensliga ynglingen skälfde under sin ungdoms heta pulsslag och vikten i bekvämligheten.

Valborg blef mycket allvarsam, medan hon ärligt och oskuldsfullt öfvervägde hur hon skulle kunna bemöta bekvämligheten utan att sära och göra honom ondt. Ty Svante skulle det väl ändå inte bli — —.

Hon höjde den sänkta blicken i stor villrådighet och skiftade plötsligt färg. Ty i detsamma kom gående emot dem en ung man, något äldre än Svante, mycket manligare och mycket elegantare i storm och ljusa handskar.

Han hälsade, när han gick förbi, behållande hatten en sekund i handen som i stor vördnad, medan ögonen, mörka och varma, oaförligt hängde vid Valborgs rodnande ansikte.

Hans eget stramad till, när han sedan med öfverflödigt energi tryckte hatten på hufvudet och gick vidare. Utan gensägelse stadens sötaste flicka, men glöm inte, gosse, att du är stadd i friareärende till stadens rikaste — och hårdt satte den vackre unge eleganten fötterna i marken, utan att se till höger eller vänster. Det var bara att gå på.

Studenten sände efter honom en blick, som sprutade af vrede.

— Sixten Bark har visst också gått ut för att möta dig.

— Tror du? Valborg talade lågt för att icke förråda jublet i stämman.

— Valborg, om jag kunde tro att du det minsta frågade efter den där snobben —!

Snobben! Drömskimret i flickans ögon förbyttes i något fast och lugnt. — Hvad då, Svante? För nu hade hon mod att ge honom besked.

— Då gåive jag allt på båten — plugget och alltsammans. Och jag är inte den som säger, hvad jag inte menar.

Hon trodde det och blef åter idel mildhet och försagdhet. Svante såg förändringen och hviskade lidelsefullt: — Beröfva mig blott icke allt hopp, jag kan inte bära det.

— Käre Svante, vi äro ju båda så unga och så mycket kan hända, låt oss ingenting bestämma, låt oss ännu se tiden an.

— Allt kan hända, utom att jag skulle kunna glömma dig — du är för mig *den enda!*

Han bar hennes notportfölj i ena handen och i den andra hade han tagit den lilla broderade väskan af juteväf, hvare Valborg gjort några hushållsinköp —. Hans kläder voro rätt luggslitna och skodonen snegådda, men Valborg saknade det kyliga sinnet för situationskomik och fick tårar i ögonen vid hans passionerade försäkran.

Men den ömma medkänslan hindrade henne ändå icke att halsstarrigt inför sig själf upprepa *sin* försäkran: Svante blir det nog ändå inte — —.

I hörnet af gränden och gatan, som följde utmed parken, låg det hus där fru Telenius förhörde en liten våning. Som alltid satt hon giktbruten, i korgstolen vid fönstret, ömsom läste hon några sidor i en roman, ömsom stickade hon med värkkrökta fingrar några onödiga hvare på en onödig stickning, ömsom blickade hon ut på gatulivet.

Jag bryr mig inte om våren, om det icke vore för solvärmens skull, tänkte hon retligt, medan hon lade märke till hur bladknopparna på träden brusto och hur vårblommorna sprucko ut. Hon kom aldrig utom dörren och tälde icke ett öppet fönster, luften var tung i det lilla förmaket.

Men fick fru Telenius besök så var hon nyter och liflig, fast det hördes mest ordspråk, välla öfver läpparna, hennes far hade samlat dem i en bok, och sedan den sjukas hjärna blifvit för tröt att följa med i tiden, väfde minnet omotståndligt fram de äldriga talesätten, och när sedan besöket var slut, kände hon sig tillfredsställd i tron att hon varit underhållande och icke giivit intryck af ynkling.

Nej, våren brydde hon sig icke om, men när Valborg ej var hemma foro ögonen oaförligt spejande ut på gatan, tills hon fick se henne komma igen, då ljusnade den trötta uppsynen. Och kom flickan som nu följt af Svante, fingo ögonen till och med ett glädjeskimmer.

Se det vore en man för Valborg! Nog kommer han att bära henne på händerna, så förälskad som han syntes och nog blefve det något framstående också af honom — —.

Förväntansfullt såg hon på de unga, när de inträdde, men bekvämligheten hon hoppats på uteblef. Fast nog har Valborg prägel af en hemlighetsfull lycka, djupare än någonsin var glansen i hennes ögon, och händerna så ömma och smek samma som aldrig förr, då de pysslade om sjuklingen — och hvilket jubel i rösten, när hon framåt kvällen sjöng vid pianot.

— Mamma lilla — oh, hur härlig våren är, hviskade hon andlös, när hon till sist stoppade täcket om modern och kysste henne till godnatt.

Fort. å sid. 359.

För några dagar sedan anlände änyo en liten trupp af käckta perserofficererare till hemlandet, sedan det med sådan framgång organiserade persiska gendarmeriet nu blifvit så godt som helt upplöst under de förvecklingar af politisk art, i hvilka shahens land råkat tack vare kriget. Bland de hemvändande befann sig denna gång gendarmeriets chef under senaste tiden, öfverste Edvall, och han förde med sig hem sin unga maka, hvilken han träffat i Teheran. Fru *Isabelle Edvall* är dotter till en turkisk läkare vid turkiska ambassaden i Teheran, men hennes mor är fransyska och har fått en fullständigt europeisk uppfostran.

H. 8 DA STOCKHOLMSFOTOGRAF. ÖFVERSTINNAN ISABELLE EDVALL, jämte sin make i dagarne återkommen från Persien där fru Edvall, dotter till en turkisk ambassadläkare i Teheran, mött och äktat den svenske gendarmerichefen.

Utkök: Bengt Silfverparra

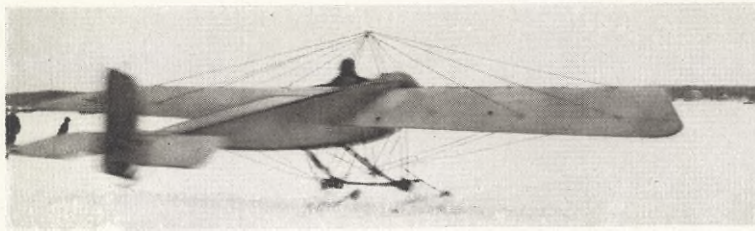

Foto. Reimers, Gäfle. D:R THULIN STARTAR FRÅN GÄFLE MOT HUDIKSVALL D. 24 FEBR. Text å sid. 363.

Utkök: Bengt Silfverparra

Foto. Reimers, Gäfle. KAPTEN SUNDSTEDT.

Foto. Reimers, Gäfle. FLYGSPANINGEN EFTER DE SAKNADE FINLANDSÅNGARNE: Kopten Sundstedts flygmässöce i Gäfle 22 febr. Text å sid. 363.

Utkök: Bengt Silfverparra

DE FÖRSTA BILDERNA FRÅN REVOLUTIONEN I KINA.

Efter fotografier.

Kliche: Kem. A.-B. Reigt Sjöförsparre, Sjölm-Göb.

1. GUVERVÖRENS PALATS I YÜNNAN. FRÅN FESTLIGHETERNA I YÜNNANFU I AUG. 1915 DÅ YUAN SHIH KAIS SPECIELLA SÄNDEBUD FRÅN PEKING, GENERAL HO, ÖFRERBRINGADE TILL YÜNNANS GUVERNÖR, GENERAL TANG, YUAN SHIH KAIS PORTRÄTT. Officeren i förgrunden bär porträttet, bakom honom synes general Ho bärande insignierna till orden "The order of merit" hvilken för med sig 1,000 pund i månaden och 1:sta klass markisskap.

2. GATUBILD I YÜNNANFU MED DEKORATIONER DEN 1 JAN. 1916 UTANFÖR SÖDRA PORTEN. Efter mörkrets inbrott sätter en grann illumination en festlig prägel på de eljest så grå och enformiga gatorna.

3. HUFVUDGATAN I YÜNNANFU, har i hela sin längd — cirka 1,200 meter öfverklädts med 5-färgad flaggduk och dekorerats med flaggor, triumfbågar, omvirade af girländer i grönt och i siden af alla möjliga färger. I bakgrunden synes tåten på ett revolutionärt kompani. De kännetecknas genom en blodröd bård runt mössan.

Efter fotografi.

Källa: Em. A.-B. Bengt Sjöberg, Södra-Östra.

STRAX UTANFÖR INGÅNGEN GENOM SÖDRA PORTEN. I midten är tillfälligt upprest en triumfbåge med fyra kinesiska skriftecken på öfre fasaden. Dessa tecken betyda "The all harmonious Republic".

En svenskfödd högre ämetsman i Kina, som redan ofta förut visat sitt intressé för H. S. D. till följe den kontakt denna, kanske i högre grad än någon annan svensk hemtning, förmär att förmedla med det gamla hemlandet, skriver den 7 januari från Yünnanfu:

Jag sänder härmed 5 fotografier som böra vara högtintressanta, tagna som de äro just i början på revolutionen och väl de första.

Telegrafan har nog förkunnat för Europa att Yünnanfu plötsligt blifvit centrum för Kinas senaste revolution — den 3:dje i de senare årens historia.

Då Yuan Shih Kai till slut accepterade kejsarkronan, reste sig Yünnan-provinsen — som i melantiden blifvit en samlingsplats för Kinas mest bekanta revolutionsledare — och afgaf den 22 december 1915 ett telegram till Yuan Shih Kai, att i händelse han ej ögonblickligen afstode från kejsarvärdigheten, skulle Yünnan förklara sig oafhändig från det öfriga Kina och bilda med andra provinser en själfständig Södra Republik. Yuan Shih Kais svar var mycket betecknande. Han kunde ej förstå huru general Tang (Yünnanprovinsens guvernör och samme främlingsvänlige man som jag i min reseskildring till Kwenjang omnämnde) som i dagarna af Yuan Shih Kai upphöjts till markis af 1:a klass, etc. etc., kunde leda en sådan opposition. Företaget "frivilligt" kejsarval

i Yünnanfu hade dessutom enhälligt utfallit till Yuan Shih Kai's förmån.

De revolutionära härstädes telegraferade igen till Yuan Shih Kai och gaf honom en frist på 24 timmar. Om intet svar inom denna tidrymd ingick om att han afsade sig kejsarkronan, skulle Yünnan förklara sig själfständig. Intet svar kom, och Yünnanfu försattes omedelbart i belägringstillstånd utan minsta bråk och blodsutgjutelse. Den 1:a, 2:a och 3:e januari firades dels nyåret dels den nya republiken genom allmän flaggning och dekorerande af gatorna. Inga andra yttre bevis på den revolutionära rörelsen kan märkas, förutom soldaternas röda band kring mössan och en del truppöfver. Telegrafan öfvertogs af de revolutionära. Post och tull ha försäkrats från inblandning, dock måste posten underkastas censurering af kinesisk korrespondens. General Ho har skjuttits, heter det. De revolutionära ha endast 25,000 man trupper och ej mer än 50 skott per man. En del af dessa ha gått ut mot gränsen att möta Yuan Shih Kais trupper. Vi leva i stor spänning. Allt dock fullkomligt lugnt. Det hela måste vara slut inom en månads tid. Den dåliga organisationen och det fåtaliga soldatmateriale gör ett snart fall på denna revolutionsunge till något oundvikligt.

Till illustr. å sid. 360.

Fyra trälare, hvilka ligga förtöjda vid Eriksbergs mekaniska verkstad i Göteborg, hafva ställts under bevakning af två torpedbåtar samt nekats att utan tillstånd lämna hamnen. Åtgärden har föranledts af grundad misstanke att trälarna, som inköpts af utländsk undersäte, skola af italienska staten användas för min svepning och u-båtsjakt i Medelhafvet.

Efter fotografi.

Källa: Em. A.-B. Bengt Sjöberg, Södra-Östra.

SÖDRA HUFVUDPORTEN I YÜNNANFU. Denna såväl som öfriga portar äro synnerligen strängt bevakade af armerad polis som ej släppa någon kines igenom utan föregående visitering.

Forts. fr. sid. 355.

Inkommen till sig satt hon länge vid det öppna fönstret, borttryckt i en undransiull bäfvan inför majnattens ljuhet.

Hade verkligen Sixten gått ut för att möta henne? Morgonen därpå läste hon Sixten Barks förlofningsannons i tidningen.

*

Ären gingo. Svante tjänstgjorde nu sitt första år såsom underläkare vid ett lasarett i en annan stad, fru Telenius låg nästan jämt till sängs och Valborg har satt upp lockarne.

En sommardag med lätta skyar i det blå och luiten söt af lindblomsdoft, kom hon åter gående genom parken från en af de sånglektioner, som hon nu gaf ute i staden, och återigen bar hon på noter och hushållsuppköpen, fast nu i en prydlig nätkasse, och alltjämt är hon lika förtjusande vacker.

Hon höll ögonen nedslagna i ett djupt begrundande, ty någon har just berättat att Sixtens fru fått lungdot. Tänk om den stackars Sixten blefve änklings — tänk, de moderlösa små!

Plötsligt för hon till vid att tilltalas af en välbekant stämma, såg upp som trodde hon ej sina ögon och rodnade af glädje. — Svante — du i staden?

För hvar gång de numera träffas blir hon mer och mer förbryllad, ty alltid är han ju densamme, dock en ny person syns det henne. Han blir säkrare och säkrare, blicken skarpare i sin forskning och småningom har det också växt fram i den en glimt af ironi. Mycket fin och vårdad var han i ljusgrå kostym och klädsam panama.

— Kom i morse och är nu redan ute och slår efter dig, lät det med själfgyckel i rösten.

— Så glad mamma skall bli — — —

— Mamma — ja! Än du då Valborg?

— Det är grufligt tomt efter dig, svarade hon lågt, rodnande inför hans ömma, längtansfulla blick.

— Ja, du vet hvar du alltjämt har mig, liten Valborg: *dig eller ingen!* Snart är jag färdig och kan sätta bo.

— Men mamma, då — inte kan jag lämna henne...

Och tänk om Sixtens små barn blefve moderlösa, snuddar det vid medvetandet.

Svante eftersinnade. Tant är ju snäll och rar, tänker han, men hennes evinnerliga ordspråk! — och sjuka får jag väl nog af utomhus, så inte vill jag ha gumman på köpet. Men förresten, hon lever nog inte tills jag är färdig.

Och återigen hunno de det lilla hemmet i hörnet af gränden och gatan utmed parken, utan att något afgjorts mellan dem. När Valborg sprang uppför trappan, slog det henne att Svante icke erbjudit sig att bära vare sig noterna eller kassen.

*

Blåsten ligger hårdt på i backen upp till kyrkogården, det har regnat och trottoaren är slipprig under löfven, som drösa ned från förgårdarnas träd, så Valborg går långsamt och försiktigt, till som hon har att bära en torgväska af vaxduk med några paket på botten och däröfver några kransar och brokiga höstblommor.

När hon inträder på kyrkogården slitas molnen isär, solen lyser fram och Valborg vänder med trött fromhet upp sitt färade ansikte mot dess däfna värme. Nu glänsa hennes härslingor i silfver, men ögonen äro alltjämt lika milda och klara, fast de fällt så många tårar och fast ensamhetens och tröstlöshetens sorg ristat rynkor omkring dem.

Sedan hon tömt väskans innehåll af kransar och blommor på föräldrarnas graf, satte hon sig stilla ned på bänken bakom korset.

Det är modrens dödsdag i dag. Och på kullen därborta, hvars aflöfvade björkar regnvåta teckna sig mot de flyende molnen, hvilat Sixten Bark och hans hustru under en ståtlig grafvård — ibland vid sina besök härute erinrar hon sig det, ibland icke.

Det är något annat, som tankarna aldrig, aldrig kunna släppa: det bref hon strax efter moderns frånfalle erhöill från Svante och däri han buttert och kärt, helt kort talade om att han blifvit kär i en ung sjuk-yster — "och eftersom Valborg icke kunnat bestämma sig, så —"

Visst hade han haft sin fulla frihet, hon tyckte aldrig att han handlat illa mot henne. Det blef bara allt så underligt sedan, världen som förvandlad, mörk. Så tomt efter Svante, ingenting att vänta och ingenting att lita sig till mera — ja, ännu efter tjugofem år, gick hon i densamma yrseln, som brefvet förskaffat henne, och småningom hade också längtan och ödsligheten mängt sig in i den och ur allt virrvarret stucko minnena från förr upp och låta icke afvisa sig.

Nitiskt och småleende sköttes lektionerna som vanligt. Men om nätterna vättes ofta huvudkudden af tårar och skymningsstunder fann henne ofta hopsjunken, snyftande i korgstolen vid fönstret om än parken stod i vår- eller vinterskrud, sådant gaf föga intryck längre.

Äfven nu, gömd bakom korset, grät hon — "öfvergifven af döda och lefvande," klagade det under yrseln och dimmorna i medvetandet. "Ondt gör det att blicka tillbaka — och framåt bara detsamma som nu, bara ensamhet, ingen som frågar efter om man kommer eller går, är sjuk eller frisk, glad eller sorgsen..."

Emellertid skulle hon ha ännu en elev före middagen och erinrade sig det med vanans makt i god tid. Ögonen torkades omsorgsfullt och hon väntade litet tills hon trodde att spåren af gråten försvunnit, hvarpå hon vandrade tillbaka genom de höstgula gångarna för att utanför grindarna ta spårvagnen hem.

Då, just som hon ämnade gå öfver körbanan till hållplatsen, susade en fin, svart bil förbi. Ett ögonblick skymtade hon det bistra, gråskäggiga ansiktet bakom glaset — och blef stående, så yr och försagd, att hon lät turen gå ifrån sig, ensam och hopfallen stod hon kvar i blåsten, nedför backen rutschade spårvagnen och bortåt landsvägen rusade bilen.

Svante var numera professor och for på sjukbesöken i egen bil. —

Valborg kom icke till sig förrän hon befann sig åter hemma i de små rummen midtför parken — då hade hon glömt torgväskan med portmonä och paket i spårvagnen. Kanske får jag igen dem, tänkte hon trött, annars gör det detsamma — allting gör detsamma. Snart må jag väl slippa de här promenaderna till kyrkogården — snart, snart själf ligga därute.

Hon var så frånvarande under hela lektionen, att eleven, en ung flicka, nästan ett barn, misslynt sade sig att "människan börjar visst bli gammal —"

Eleven hade precis alldeles samma färger som Valborg i sin ungdom, men hur säkra, hur kyligt kloka hennes ögon, när de pröfva den lilla bleka, skenbart dödströtta lärarinnan. Nå, staden har ju flera som undervisa i sång —

Lektionen led mot sitt slut.

— Fröken får jag sjunga en gammal visa, som jag funnit bland mammas noter — se här är den. Utan att invänta svar satte hon upp på notställaren framför Valborg ett gulnat blad och bad henne

Forts. å sid. 367.

K. P. ARNOLDSON †. — DÖDSPOSTEN FRÅN «L. 19».

Efter porträt. **NOBEL FREDSPRIS-TAGARE.**
FÖDD 1844. DÖD D. 20 FEBR.

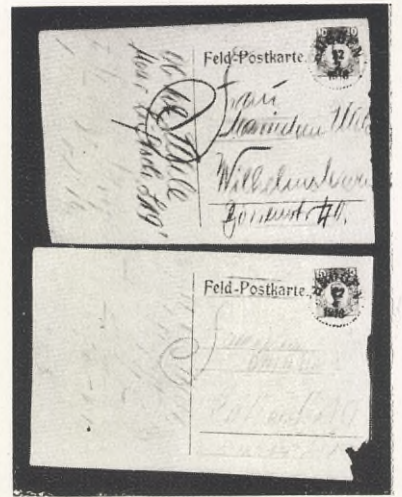
under åren 1881—87 Söderströms domsaga i Andra kammaren — präglades starkt af fredsintresset. Ar 1882 bildades på Arnoldsons initiativ Svenska freds- och skiljedomsföreningen. Som ett erkännande af den betydelsefulla insats han gjort i det nordiska fredsarbetet fick Arnoldson lämna den kände danske freds vännen Fredrik Baier år 1908 mottaga det Nobelska fredspriset.

Bilderna till höger: DEN UTANFÖR SMÖGEN FUNNNA FLASKPOSTEN MED DE SISTA HELSNINGARNA FRÅN DE MED ZEPPELINAREN «L. 19». I NORDSJÖN NYLIGEN FÖRÖLYCKADE. Nederst: Flaskan och brevkorten innan vidarebefordran; öfverst: två af korten. (Text å sid. 362).
Efter amatörfotos för H. 8. D. af D. Samuelson, Smögen

Nobelpristagaren skriftställaren K. P. Arnoldson afled den 20 febr. i Stockholm 71 år gammal.

Klas Pontus Arnoldson, som var bördig från Göteborg, inträdde efter slutade skolstudier på järnvägsmannabanan och tjänstgjorde åren 1871—81 som stationsinspektör vid Tumba. Bredvid denna sin verksamhet ägnade han sig med stigande intresse åt journalistiskt arbete och skriftställer och övergick helt till dessa sysselsättningar sedan han år 1881 frånträdde sin järnvägstjänst.

För den svenska allmänheten blef Arnoldson emellertid främst känd som den hängifne och outtröttligt verksamme freds vännen. Utom de tidningsuppsatser till fredssakens frömma, han strödde omkring sig, utgaf han från trycket en mängd agitationsskrifter i ämnet och företog vidtomfattande föredragsresor såväl i Sverige som i Norge. Äfven hans riksdagsman- naverksamhet — han representerade

HVAR 8 DAGS GÖTEBORGSFOTOGRAF. **DE FYRA I GÖTEBORGS HAMN AF TORPEDBÅTAR BEVAKADE TRÅLARNE.** (Text å sid. 358)

SVENSK KONST I AMERIKA.

märktes vidare minister Eken-gren, generalkonsul Clarholm och konstnären Schultzberg. I fästligheten deltog mer än tvåusen inbjudna och följande dag besöktes utställningen af 8,000 intresserade. Före utställningens öppnande hade tidningspressen lifligt bebådadt hvad som var i görningen, och redan första dagen allmänheten hade tillträde, förekommo i samtliga Newyork- och Brooklyn-tidningar utförliga och synnerligen erkänsamma kritiker, de flesta åtföljda af reproduktioner af konstverk. En bemärkt tidning skriver: "Denna utställning torde bli den intressantaste företeelsen inom konst denna vinter".

Öfver hufvud taget synes det som skulle den svenska konsten, lifligt uppmärksamman redan på San Francisco-utställningen, genom den nu startade turnén, under hvilken den ju exponeras inför de vidaste kretsar, komma att blifva i utom-

Vidstående bild: ROTUNDAN I BROOKLYNS MUSEUM, DÄR DEN SVENSKA UTSTÄLLNINGENS INVIGNINGSCE-
REMONIER ÄGDE RUM DEN 29 JAN.

Den succés Sveriges konst vann i San Francisco år 1915 är nu på väg att under 1916 stadfästas inom andra delar af Amerika, förnämligast de östra staterna, under den turné vid hvilken våra konstnärer inbjudits att exponera sina alster. Turnén, som börjar i Brooklyns museum går sedan till Boston, Philadelphia, Pittsburg, Detroit, Chicago, Minneapolis, S:t Louis, Indianapolis och Toledo, samtliga platser kända för stort konstintresse.

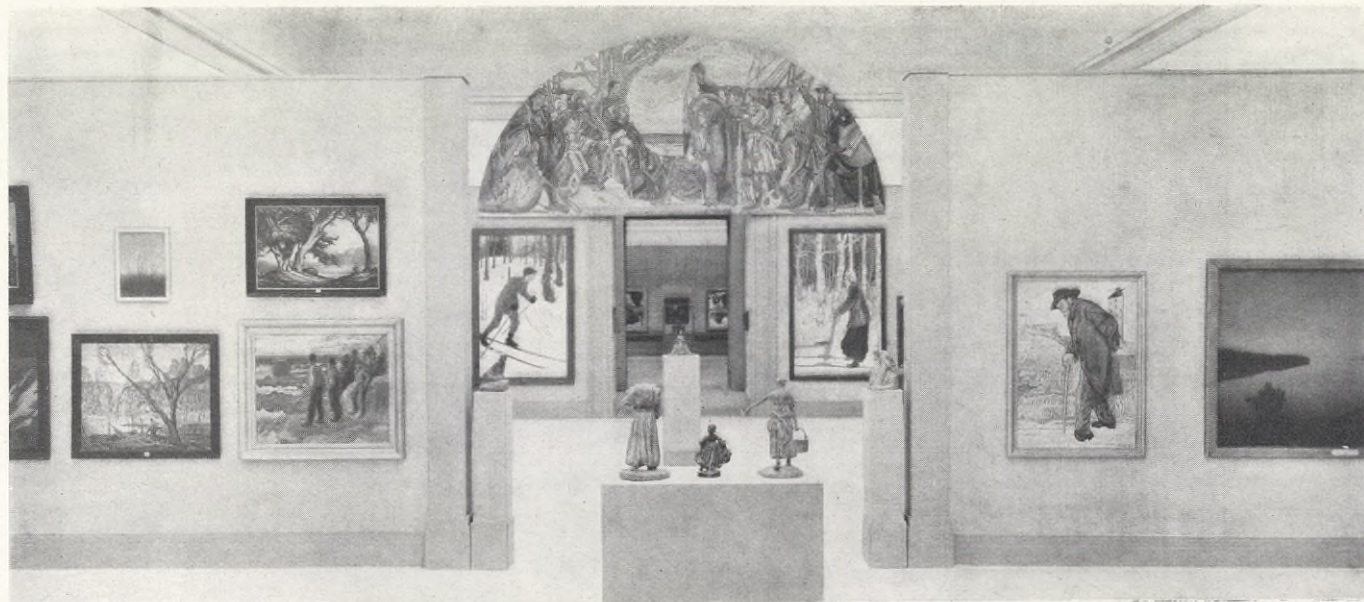
Den 29 januari invigdes utställningen i Brooklyns museum, där hälften af konstgallerierna ställts till de våras förfogande och där Anshelm Schultzberg haft hand om arrangemangen. Invigningshögtidligheten ägde rum på kvällen för särskildt inbjudna, däribland några af Brooklyns mest representativa personer. Bland de närvarande

ANSELM SCHULTZBERG (t. v.) den svenske konstnären som på ett så förträffligt sätt handhaft Sveriges konstintressen vid utställningen i San Francisco och nu presenterat vår konst för det öfriga Amerika Vid sidan om herr Schultzberg står direktören för Brooklyns Museum, Mr. W. H. FOX.

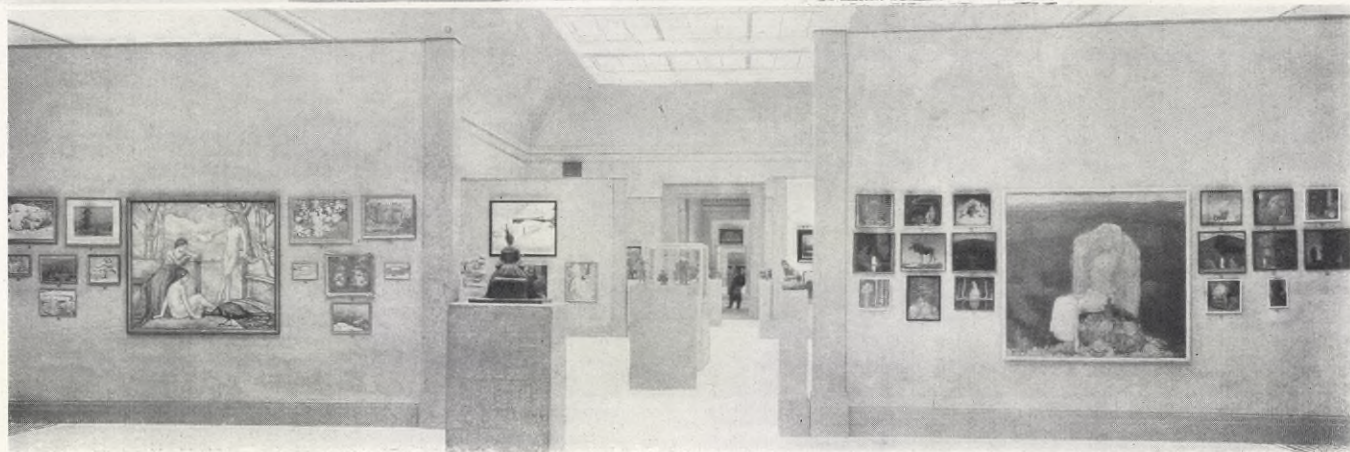
Efter fotografier för H. B. D.

Kilohls Kem. A.-B. Bengt Sjötersparre, Sklm.-Gbg.

ordentligt hög grad känd och högt skattad af den konstintresserade amerikanska allmänheten, något som gifvetvis äfven i ekonomiskt hänseende kan väntas komma att sätta de rikaste frukter.

Samlingen omfattar 156 målningar; ett åttiotal gravyr- och litografialster samt 23 skulpturverk. Härtill kommer en del representerade konstverk som museistyrelsen begärt få låna under Brooklyn-perioden, hvarvid bl. annat dukar af Zorn och Liljefors kommit att tillfälligtvis ingå i samlingen.

Efter fotografier.

SVENSKA KONSTUTSTÄLLNINGEN I BROOKLYNS MUSEUM. Öfverst: Midtparti i Stora Galleriet. I fonden öfver dörren A. Törnemens skiss till "Torgny Lagman". Därunder: J. Bauers grupp t. h. och Oscar Bergmans t. v.

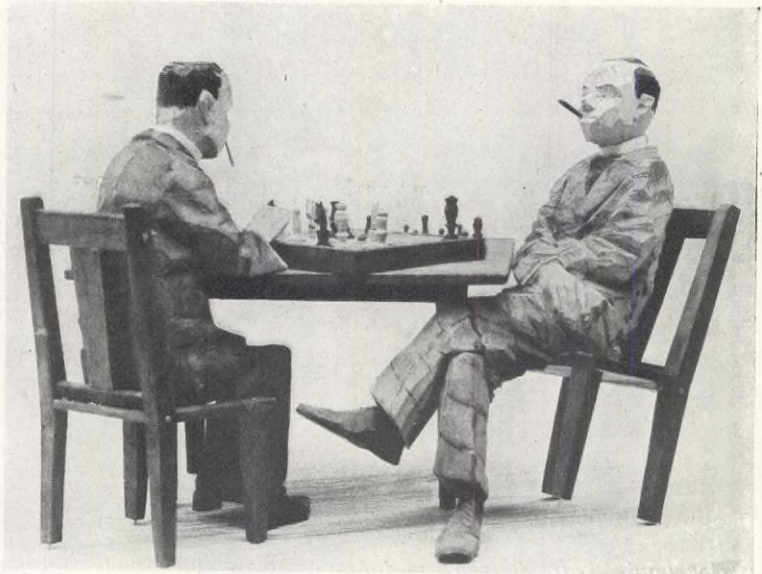
Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjögrensparre, Sthlm.—Obå

Till bild å sid. 360.

Jakten "Stella" medförde den 22 febr. till Smögen en samma dag väster om Hällö i hafvet anträffad termosflaska, innehållande fyra tyska fältpostkort från det i Nordsjön föriista *marinluftskeppet L. 19*, hvars besättning lämnades åt sin undergång af den till olycksplatsen ankomna engelske trälaren "St. Stephan". Ett af korten meddelar, att luftskeppet då befann sig på 100 m. höjd, men att motorerna ej fungerade, och ett annat, senare skrifvet, att besättningen befann sig i sjönöd. — Kortet, af hvilka två äro från luftskeppets befälhafvare Otto Uhle till hans föräldrar och hans hustru samt lille son, hafva öfversändts till adressaterna.

En i sitt slag enastående och med stort intresse motsedd *konstutställning* öppnades den 26 februari i studentkårens lokal i Upsala. De till ett 30-tal uppgående utställarne äro amatörer ur akademiska kretsar och representera vårt lands samtliga högskolor. Bland utställarne befinna sig bl. a. professor emeritus Tullberg, professor Svedberg och docent Zeilon från Upsala, laborator Aminoff, Stockholm, d:r Kume-lin, Lund m. fl.

SVENSKA KONSTUTSTÄLLNINGEN I BROOKLYNS MUSEUM: *Två af de allra mest uppmärksammade konstverken, Axel Petersons, Döderhult, "Schackspelare" och Axel Törnemens "Dären".*

Till bild å sid. 356.

De båda finska ångarne "Ariel" och "Lapponia" lämnade den 23 jan. Stockholm för att med sin last söka sig fram genom isen till Mäntyluoto i Finland. Fjorton dagar senare anlände hälften af besättningarne till fots öfver isen till Mäntyluoto. Kaptenerna hade nämligen med hänsyn till den knappa provianten ansett det rådligast att på detta sätt minska besättningarne, hvilka därefter räknade omkring 30 man. En undsättningsexpedition utsändes, men fann ej på angifven plats ångarne, hvilka antagligen med drifisen förts öfver till den svenska kusten. — Efter medgifvande af vederbörande militära myndigheter anträdde den 21 febr. arméflygarne löjtnanterna H. Sundstedt och C. G. Krokstedt med hvar sitt Farman-hydroæroplan en färd från Dalarö uppåt Bottenhafvet för att därstädes bedrifva spaningar efter de saknade ångarne.

Flygexpeditionen möttes emellertid genast från början af svåra motgångar. Löjtnant Krokstedt tvingades under första dagens flygning till nödlandning och fick därvid sitt æroplan rätt aisevärdt skadadt. Hvad löjtnant Sundstedt beträffar nådde han den 21 lyckligt fram till Gäfle, men då han följande dag skulle starta därifrån för att företaga en spaningsflygning utåt hafvet störtade han, när han hunnit en höjd af 10—15 meter, till marken. Æroplanet blef, med undantag af motorn, fullständigt ramponerad. Däremot undslapp löjtnant Sundstedt utan skada liksom äfven — i det närmaste — den honom åtföljande spanaren löjtnant Egerström. — Sedan de båda havererade flygarne återkallats af marinstaben har d:r Thulin med sitt æroplan upptagit spaningen efter ångarne, ehuru hittills förgäves.

PARTI FRÅN STUDENTER-AMATÖRERS KONSTUTSTÄLLNING I UPSALA. *Deltagare från universitetet i Upsala och Lund och högskolorna i Stockholm och Göteborg.*

Foto, E. Finn, Öppnata.

Klisché: Kem. A.-B. Utsmyt Silfvervarre, Sthlm.-ÖBg.

Foto. Jonsson, Östersund.
ÖGONBLICKSBILD FRÅN NORRLANDS FÄLTRIDTKLUBBS RYT-TAR-TÄFLINGAR.

Norrlands Fältridklubbns ridtävlingar togo sin början den 19 febr. med prishoppning på klubbens bana norr om Fältjägarne kasern i Östersund. På följande dags program upptog terrängridt samt fyra kapploppningar på klubbens förträffliga bana ute på Åsjön. Friskt och lämpligt väder var rådande under tävlingarne, hvilka samlat ett betydande antal åskådare.

Skolungdomens skidläsfingar i Bollnäs den 19—20 febr. hade samlat omkr. 235 deltagare, gossar och flickor i åldern 6—16 år, uppdelade i olika åldersgrupper. De hurtiga ungdomarne gjorde sitt bästa och många dokumenterade sig som lofvande skidlöpare. En syskongrupp, barn till lokomotiv-förare G. Backmansson, eröfrade fyra första pris.

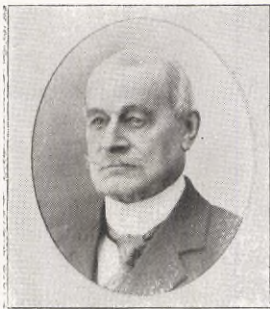
Vidstående bild: FYRA SYSKON, SOM ERÖFRA FYRA FÖRSTA PRIS VID TÄFLINGARNE I BOLLNÄS. (Foto. Sohlberg, Bollnäs.)

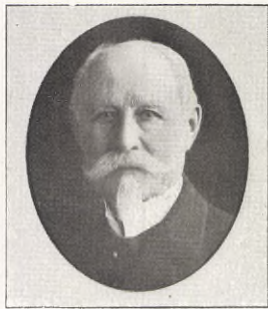
Foto. Nilsson, Kristianstad.

VÄLDRESSERADE UNGA REMONTER VID VENDES ARTILLERIREGEMENTES REMONTSKOLA (5:te div.).

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Nilvergarne, Stalm-Gbg

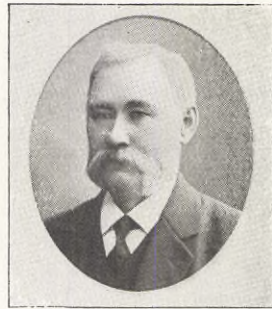
F. V. A. RYMAN.
F. d. Håvadsbåding. — Alster.
75 år 2 Mars.*

G. CARLSSON.
F. Stationsinspektör. — Stock-
holm. 75 år 21 Febr.

A. F. G. LINDBLÖM.
Fattigvårdsinspektör. — Sthlm
65 år 5 Mars.*

L. B. FORSBERG.
Kronolänsman. — Ousby.
60 år 21 Febr.*

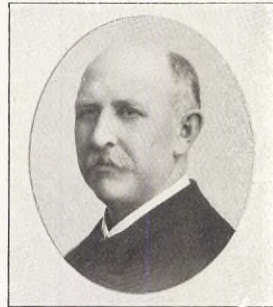
E. W. WELANDER.
F. d. Professor. — Stockholm.
70 år 4 Mars.*

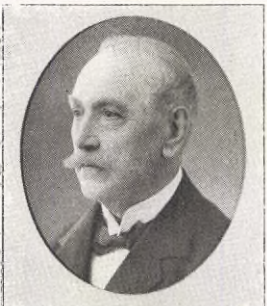
K. A. L. KOCK.
Professor. — Lund.
65 år 2 Mars.*

N. J. L. SJÖBERG.
Förste stadsläkare. — Lands-
kröna. — 60 år 7 Mars.*

P. GULLANDER.
Professor. — Göteborg.
55 år 3 Mars.*

G. A. LUNDSTRÖM.
F. d. Major — Kristianstad.
70 år 20 Febr.*

J. C. LEMCHEN.
Generalmajor. — Karlstorg.
65 år 7 Mars.*

A. E. RUDLING.
Öfverste. — Östersund.
60 år 27 Febr.*

A. W. HARTMAN.
V. Konsul. Grosshandl. — Göteborg.
50 år 21 Febr.*

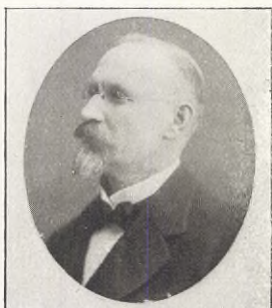
G. H. HOLMSTRÖM.
Direktör. — Stockholm.
65 år 23 Febr.*

J. W. MORLING.
Bankdirektör. — Falun.
60 år 7 Mars.*

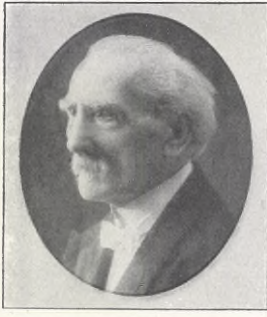

A. DE YOUNGE.
Disponent. — Visby.
50 år 14 Febr.*

E. A. MATTON.
Fabrikör. V. Konsul. — Gefle
50 år 18 Febr.*

* Data å nästa sida.

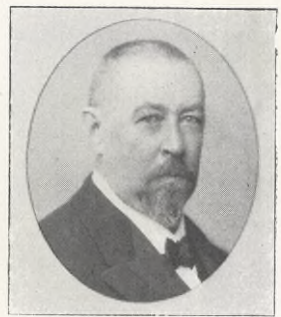
E. J. F. HEURLIN.
Redaktör. — Stockholm.
80 år 29 Febr.*

J. H. ZICKERMAN.
Apotekare. — Helsingborg.
60 år 20 Febr.

G. E. STROKIRK.
Arkitekt. — Stockholm.
55 år 4 Mars.*

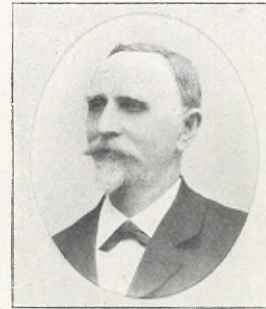
C. ALTHIN.
Konstnär. Öfverlärare. — Stock-
holm. 50 år 26 Febr.*

J. JANSON †.
F. d. Förvaltare. — Karlstad.
F. 36. † 16 Febr.*

J. ANDERSEN †
Gödsförfvaltare. — Höör.
F. 41. † 8 Febr.*

C. BACKMAN †.
Skepsmäklare. — Lysekil.
F. 43. † 14 Febr.*

H. H. BORG †.
F. d. Lektor. Fil.d.r. — Örebro.
F. 51. † 20 Febr.*

* Data här nedan.

VIKTOR RYMAN. Stud.-ex. 58, hofr.-ex. 64, v. häradshöfd. 67, häradshöfd. i Mellansysslets doms. 80—10. Sekr. o. omb.-man i Stockh. hand. bank. 70—80, fullmäktig i civilstat. pens. inr. 87, led. af komm. i civ. pens. ordn. 89—94; led. af Lagbyrån 97. Led. af stadsr. i Karlstad under skilda per. 83—04, ordf. 90—03; led. af landstinget 03—07, i ed. af styr. i Verml. ensk. bank 86—11, ordf. 05—11.

ALBIN LINDBLOM. Stud.-ex. 71, tj. man i Riksb. 76, kamrer 98; kanslist i fattigv. nmd. 77, byråförestånd. i F. V. O. i Stockholm 89—92, led. af stat. arbetsl. komm. 14. Fattigvårdsinsp. i Stockholm sedan 90.
LARS BIRGER FORSBERG. Stud.-ex. 78, kr.-länsman, ex. 84, kr.-länsman i Ousby distr. sedan 90. På sin tid ordf. i tax.-nmd. Ordf. i byggn. nmd. i styr. i elektr. verket, v. ordf. i styr. i sparb. Styr. ordf. i Ousby toriströfabr. a.-b., v. ordf. i landtm.-skolans styr., styr. led. i a.-b. Ousby gjut. o. mek. verkst. ständig led. af Sv. filatelistiören.

EDVARD WELANDER. Stud.-ex. 63, med. lic. 71, doc. v. Karol. inst. 84, e. o. prof. 96, ord. 08—11. Öfverläk. v. sjukh. St. Göran 93—11. Led. af Sv. läk. sällsk. 71, ordf. 93—94, hed. led. II.; ordf. vid Allm. sv. läk. mötet i Stockholm 97, led. af Vet. akad. Sköter alltjemt det af honom skapade s. k. "Lilla hemmet". Biografi o. helsid.-portr. årg. VII:25

AXEL KOCK. Stud.-ex. 70, fil. dr. 79, doc. i nord spr. i Lund s. 4, professor v. Göteborg. högsk. 90—93, dess rektor 91; bosatt i Lund ss. privatman 93—07; professor i Nord. spr. v. Lunds univ. sedan 07 o. inlämna. ansökan om afsk. rektor magn. v. Lunds univ. sedan 11. Hufvudred. f. "Arkiv f. nordl. filologi" sedan 83. Styr. ordf. i filolog. fören. i Lund 1900—13 ordf. i styr. f. etnolog. fören. där 03—12. Led. i ett stort antal in- o. utl. vetensk. sällsk.

NILS SJÖBERG. Stud.-ex. 75, med. dr. 99 förste stadsläk. i Landskrona sedan 1900. Stadsfullm. sedan 90, ordf. i fattigv. styr. Lands- tingsman 11—14.

PER GULLANDER. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. 87, anst. v. stat. jernv. byggn. 86—87, v. Göteborg allm. arb. 88—06, därvid konstruktör v. hamn- styr. 98—06. Lär. i teoret. mek. v. Chalmerska inst. 91—06, lektor där i väg- o. vatt byggn. konst 06, professor i samma ämnen sedan 12.

GUSTAF LUNDSTRÖM. U.-löjtn. v. S. Skån. inf. reg. 68, major i armén o. afsk. 98. Öfverkontrollör v. bränvins- o. maltdr. tillv. sedan 03.

CHRISTOFER LEMCHEN. U.-löjtn. v. Jönk. reg. 71, major v. Väster- norrl. reg. 97, öfverste i armén. 01, chef f. Karlskr. gren. reg. 02, gen. major i armén 11, ff. kommand. å Karlsborgs fästning 11. afsk. o. intr. i gen. res. s. a.

ARVID RUDLING. U.-löjtn. v. F. lifgren.-reg. 76, v. Sv. art.-reg. s. å. kapt v. Smål. art.-reg. 97, öfv.-löjtn. v. Vend. art. reg. 07, öfverste o. chef f. Norrl. art.-reg. sedan 13.

WILHELM HARTMAN. Utg. fr. Göteborg. hand. inst. 85, inneh. af firman C. Klingberg & Co i Göteborg. Ordf. i styr. f. Göteborg. vinhand. fören. o. i Göteborg. smorexportfören. Verkst. dir. o. styr. ordf. i a.-b. Fredr. Ingelman & Co. Amerikansk v. konsul.

HJALMAR HOLMSTRÖM. Sjökapit.-ex. 77, befälh. t. 07. Verkst. dir. i Sv. fartygsbefälh. fören. ö. krets samt ordf. i dess styr. sedan 07; medstift. af Stockh. sjömansh. 79 ordf. i sjömansmissionsfören. sedan 80, v. ordf. i sjömannafören. 88—10, v. ordf. i ångf.-befälh.-sällsk. sedan 10, ordf. 11—12; ordf. på nord. fart. befälh.kongr. i Stockholm 10, v. ordf.

å kongr. i Köpenhamn 11, sakkunn. bitr. i dispasschmål v. rådhr. sedan 12, v. ordf. i Stockh. sjömanshem o. i navig.-skolan.

WILHELM MORLING. Anst. i Stockh. hand. bank 76, kamrer der 89, verkst. dir. i Kopparb. ensk. bank. Falun, 91, styr. v. ordf. 01, ordf. 11. Styr. led. i a.-b. Sv. Privata centralbank sedan 12; styr. led. i Sv. bank- fören.ingen.

ALLAN DE YOUNGE. Disponent v. a.-b. Visby cementfabr. sedan 97. Styr.-ordf. i a.-b. Visby brygg., v. ordf. i a.-b. Gotl. bank o. a.-b. Egna hem på Gotland. Led. af Visby stadsfullmäktige; ordf. i drätsel- kamm., handelskammare samt v. ordf. i hamndir. Styr.-led. i Visby h. flicksk., i Tekn. sk. samt i Gotl. jernv.

EMIL MATTON. Intr. efter afslut. skol.-o. affärstud. i den af fadern grundade stora läderfabr. i Gefle, o. år sedan 08 ensam innehafvare af densamma. Ordf. i styr. i fabr. fören. i sko.-o. läderbr. fabr. o. gros- sistiören. samt i Sv. garveritid. fören. Stadsfullmäktig sedan 07, styr. led. i hand. kamm., i borgarsk. o. h. hand. inst., i anst. f. sinnes- slöa barn. Led. af styr. f. Hels. bankens aid. kontor; led. af styr. f. Sv. ind. förb. h. huvudman i sparb. Fransk konsularagent sedan 09. Hed. led. i Gefle idrottsfören. Intresserad idrottsman.

FRITHIOF HEURLIN. Stud.-ex. 55, kam.-ex. 61, med. inom dagspres- sen t. 95; red. i Stockholms Dagbl. utr.-aid. 78—95. Medarb. i tidskr. Verkstäderna sedan 09. En af stift. af Publ. Kl. 74. Skriftställare.

EVERT STROKIRK. Elev v. Tekn. högsk. i Stockh. 80, i Stuttgart 81—84, anst. v. riksd. husbyggn. i Berlin 84—88. Arkitekt. Sedan 88 deleg. i grossh.-firman G. Rosendal & Co. i Stockholm.

CALEB ALTHIN. Elev v. konstakad. 85—90, stud. utoml. derefter utf. ett stort antal freskomål. i svenska kyrkor (Upsala domk., Hernös- sands domk. m. fl.); öfverlär. v. högre konstind.-skolan i Stockholm samt har privat konstskola. Portr.- o. djurmålare; erh. silfvermed. i San Francisco i etsningar.

JANNE JANSON †. Bruksförfvaltare i Vermland t. 73, förvalt. i Svart- näs bruk i Dalarne t. 80; inneh. egend. Vidön nära Karlstad t. 12. På sin tid landstingsman, ordf. i komm. st., led. af lasaretsdir. led. af ego- deln.-rätten, allt i Karlstad.

JACOB ANDERSEN †. F. i Danmark, genom där skogsskola o. flyttade öfver i Sverige som skogsförvalt.-å Vidtskölle gods; senare gods- o. bruksförfvaltare å Kristinehofs, Torups o. Andrarums fideikom- miss under 40 år, därunder han försatt de stora o. värdefulla skogarne i hög kultur; särskildt att omnämna de magnifika bokskogarne. Inneh. Patr. sällsk. stora gulmedaljer.

CARL BACKMAN †. Sjökapit.-ex. 62; egu. sig sedan 72 ått affärs- verksamhet o. rederiör i Lysekil t. 15. Led. af stadfullm., ordf. i sjö- manshusdir., led. af hamnstyr. o. kyrko- o. skolråd. Verkst. dir. i ång- fartygs a.-b. Hilmer.

HARALD BORG †. Stud.-ex. 70, fil. dr. 82, vik. lektor i Kristianstad 83—88, lektor i Örebro 88—16. Studierector i Nya elem. skolan i fl. 93—06, inspektör v. Örebro elem. lärov. i fl. 06—14; insp. f. arbetaröf- reläsn. 92—02, led. af styr. f. stadsbil t. 15. Utg. lärob. samt arb. om moderna tyska, eng. o. franska samhällsförhåll. samt arbeten på vers af Coppé, Hugo, Byron m. fl.

Forts. fr. sid. 359.

spela introduktionen, hvarpå hon föll in glasklart, muntert och skålmaktigt:

“Gossen gick sig ut en morgonstund — hej för linkeli å gladelusteli.
Mötte han en mö i rosendelund — vill du blifva min; sa' gossen.
Nej, nej, nej, nej, nej, din blir jag väl ej — nog får jag en ann', sa' flickan.

Gossen gick sig ut en middagsstund — hej för linkeli å gladelusteli,
Mötte han en mö i rosendelund. Vill du blifva min? sa' gossen.
Nej, nej, nej, nej, nej, din blir jag väl ej, nog får jag en ann' sa' flickan.

Gossen gick sig ut en aftonstund, hej o. s. v.
Mötte han en mö i rosendelund — nu vill jag bli din, sa' flickan.
Nej, nej, nej, nej, nej, min blir du väl ej — nu har jag en ann', sa' gossen.

Akompagnemanget hade mattats mer och mer och slutade i några suddiga ackorder. Flickrösten, som stämt upp så glädtigt, klang af ett missräknings utrop: Och jag som trodde fröken skulle finna den så skojig!

Valborg steg upp och samlade ihop noterna, händerna skälde och ansiktet var grått. Hon teg.
Flickan hajade till. Kors ni — det felade bara att hon stått här och sjungit den stackars människans egen historia! Bäst att afdunsta, så fort som möjligt.

Men ute i tamburen, dit Valborg, vänligt och gammalmodigt plögade följa eleverna, kom säkerheten igen, och medan hon drog på handskena, såg hon djärf t rakt in i de milda ögonen, som öfvervakade att hon icke glömde något och var väl klädd för blåsten och regnet ute, samt sade:
— Förr gjorde man visst mer affär af kärleken — asch! Man älskar och följer sin böjelse med känslans rätt — så uppstår ett nytt tycke och åter är det känslans rätt, som måste göra sig hörd o. s. v. Eller hvad säger fröken?

— Lilla barn, saken är ej så enkel. Tänk bara — äktenskapet!
— Ja, ja — och afkomman! För den sakens skull ordnar man det rationellt, förstås, på något vis. Men det är frökens mening om kärleken jag önskar få veta.

Valborg fällde blicken. — Man älskar blott en gång — — —

— Men fröken, då!
— — — men får kanske härunder ett litet tycke, hvars betydelse man låter narra sig att överskatta — eller man har ett litet tycke, som man tror på ända tills plötsligt den stora, verkliga kärleken är öfver en... I båda fallen vaknar man vanligtvis upp försent, nästan hviskade hon fram.

— Gammalt folk äro bra dumma, sade sig den unga flickan, medan hon sprang ned för trappan.
Men inne på pianot fann Valborg det gulnade notbladet, med den gamla visan, kvarg'ömdt. Långe stod hon med det i handen, stirrande framför sig med torra ögon, tills hon väckte till vid ljudet af en förbifarande bils muntra hornsignal genom regnet, som piskade rutorna och blåstens hvin i den höstliga parken. Det kunde vara hans bil —

Tänk om hon tillsist blefve konstig och finge lust att kasta sig framför den där bilen! —

VÄRLDSKRIGET.

Under veckan 20—27 febr. antogo händelserna på *västfronten* en dramatisk karaktär, som gaf allt mera det intrycket att en länge förberedd tysk offensiv i kanske större mått än någon föregående nu tagit sin början. Redan veckan därtörrinnan hade striderna präglats af en växande intensitet, som resulterat uti smärre terrängvinster för såväl fransmän som tyskar. Den tyska söndagsrapporten omtalade därefter en framgång *norr om Ypres*, där engelska ställningar på en bredd af 350 m. tagits. Vid denna tidpunkt hade fransmännen, måhända i förkänsla af den tyska kraitstöt som här var under förberedelse, börjat en våldsam beskjutning af tyskarnes ställningar *kring Verdun*. Samtidigt utvecklades en påfallande aktivitet af luftvapnet, hvarunder en *Zeppelin* nr. L. Z. 77, *förolyckades söder om St. Menehould*.

Den 22 rapporterade tyskarne en framgång *norr om Arras*, där de öster om Souchez stormade 800 m. franska ställningar; på samma gång pågick en häftig tvekamp utmed nästan hela fronten. I trakten af *Verdun* lyckades tyskarne enligt samma rapport tränga in fransmännens främsta skyttegravar öster om *Brabant sur Meuse*, och enligt en samtidig fransk kommuniké hade tyskarne kommit i besittning af *Haumontskogen*, rätt norr om Verdun. Det tyska anfallet fortsattes följande dagar, och resulterade närmast uti, att fransmännen måste utrymma sina främsta ställningar på östra Meusestranden på en bredd af tio km. och till ett djup af tre km. Enligt tyska uppgifter blefvo härvid öfver 3,000 fransmän tagna till fånga. Fransmännen häfdade, att dessa framgångar af tyskarne köpts med de ohyggligaste förluster i manskap. Angrepp, som tyskarne riktat mot andra punkter på detta afsnitt, mot Herbebois m. fl. platser, tillbakalosgos. Den tyska aktionen sträckte sig öfver en front af 40 km., *från Melancourt till Etain*; några infanteriangrepp förekommo dock icke på västra Meusesstranden, icke heller mellan Ornes och Fromezey.

Ända långt nere i öfre Elsass gjorde sig tyskarne offensiv kännbar. Den 22 ägde sålunda ett tyskt anfall rum SV om Altkirch, hvarvid några positioner vunnos, hvilka dock till större delen måste åter utrymmas; vid fransmännens motanfall.

Den 25 rapporterade tyska högkvarteret, att flera af byarne norr om Verdun intagits; *Cotelettes, Marmon, Chambrettes och Ornes*; ända till *Louvemontåsen* hade vid denna tid det tyska angreppet trängt fram. På samma gång meddelades, att antalet tagna fångar under denna offensiv till dato stigit med ytterligare 7,000 till ca 10,000 man. Fransmännen gäfvö i sin kommuniké af samma dag tillkänna, att deras trupper tagit uppställning på en försvarslinje, organiserad bakom Beaumont och höjderna öster om Champs Neuville och söder om Ornes.

Den 25 stormades och intogs ett af *Verduns pansarfort*, en framgång af ännu obestämbar betydelse.

På den *ryska* fronten har ingenting af vikt inträffat; icke heller på den *italienska*. I *Albanien* stodo österrikanne den 24 omedelbart framför Durazzo. *Essad Pascha*, hvar trupper i förening med italienska styrkor skulle försvara staden, anlände samma dag till Brindisi i Syditalien.

Efter *Erzerums* fall ha ryssarne fortsatt förföljandet af den turkiska hären. De i Persien opererande ryska trupperna ha nått *Kirmanshah*, 150 km. SV om Hamadan. De nära sig nu det engelska operationsområdet i Mesopotamien.

En mindre vanlig begrafningsceremoni försiggick nyligen i Stockholm. Det var en zigenarbefrafning, som ägde rum i katolska Eugeniakapellet. En gammal zigenarhustru hade aflidit och fördes nu till den sista hvilan under pomp och ståt enligt en förenad katolsk- och zigenarmässig ceremoni. Endast män deltog i processionen. När kistan burits in i kapellet öppnades locket och de närvarande togo ett sista iärväl af den döda. Efter ceremonien i kapellet fortsatte den underliga processionen till katolska kyrkogården.

Innehåll: Prof. John Berg, (biograf och helsidesporträtt). — Svensk konstutställning i Amerika. — K. P. Arnoldson t. — Bilder från Kina — Världskriget — Bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — "Den gamla visan". Ber. af Ellen Holzhausen-Idström.

H. 8 DA STOCKHOLMSFOTOGRAF. TYPER BLAND DE SÖRJANDE ZIGENARNE. — BEGRAFNINGSCEREMONIEN. *Klökke Bengt Sjögren*

H. 8 DA STOCKHOLMSFOTOGRAF. VY ÖFVER ERZERUM, den af ryska kaukasierarmén eröfrade turkiska fästningsstaden. *Klökke Bengt Sjögren*

Ljsertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller oovkorligt förbud.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTTEBORG.